

СУЧАСНА ПАТОГЕНЕТИЧНА ФАРМАКОТЕРАПІЯ ХРОНІЧНИХ ВІРУСНИХ ГЕПАТИТІВ В І С

Кіреєв І. В., Жаботинська Н. В.

Національний фармацевтичний університет

м. Харків, Україна

farmacoter@nuph.edu.ua

По оцінкам Всесвітньої організації охорони здоров'я біля 71 мільйона людей в світі страждають хронічним гепатитом С (ХГС). Україна відноситься до країн із середнім рівнем розповсюдженості ХГС. Ежегодно около у 6000 человек обнаруживают гепатит С. Щорічно в Україні реєструється 11-14 тис. нових випадків вірусних гепатитів В. В світі приблизно 686 тис. осіб щорічно помирають від хронічного гепатиту В (ХГВ), включаючи цироз і рак печінки.

В патогенетичних механізмах ураження печінки при ХГВ приділяють увагу вірусній реплікації та імунній відповіді на проникнення вірусу до печінки людини. Вірус гепатиту В не має прямої цитопатичної дії на клітини печінки. Провідну роль в ураженні печінки при ХГВ відіграє імунна відповідь організму на антигени вірусу гепатиту В Н_{bc}Ag та Н_{be}Ag, а також аутоантигени печінки, які утворюються внаслідок вірусного пошкодження печінки. Активність та прогресування ХГВ пов'язана з реплікацією вірусу гепатиту В. Під час інтеграції вірусу в геном гепатоцитів активність запального процесу знижується. При ХГВ С, на відміну від вірусного гепатиту В, вірус не вбудовується в геном інфікованих гепатоцитів, оскільки його життєвий цикл не включає проміжної ДНК. Гуморальна відповідь більш слабка, ніж при вірусному гепатиті В.

Патогенетична фармакотерапія ХГВ В полягає в противірусному та пов'язаних з печінкою ускладнень хронічної інфекції вірусом гепатиту В. Метою імунологічного лікування є знищення Н_{Bs}Ag і стійке пригнічення реплікації ДНК вірусу гепатиту В. Для імунологічного лікування застосовують інтерферони, а саме пегільований інтерферон (ПЭГ-ІФН) альфа або інтерферон-альфа-2b. Для противірусного лікування застосовують нуклеозидні та нуклеотидні інгібітори зворотної транскриптази, а саме ламівудин; телбівудин; ентекавір; адефовір; тенофовір.

На сьогоднішній день для патогенетичної фармакотерапії хронічного ВГС рекомендовано комбінацію ПЭГ-ІФН з рибавирином і противірусними препаратами прямої дії (ППД). ППД розроблені для специфічного впливу на різні сайти реплікації вірусу гепатиту С. До них відносяться: інгібітори протеази NS3/4A (боцепревір, воксілапревіра, теллапревір, сімепревір, гразопревір, глекапревір); інгібітори протеази NS5B (софосбувір, дасабувір); інгібітори протеази NS5A (ледіпасвір, даклатасвір, омбітасвір, елбасвір, велпатасвір, пібрентасвір). При цьому нещодавно з рекомендацій AASLD/ISDA були видалені пріоритети та на сьогоднішній день рекомендовано лікування для всіх пацієнтів із ХГС.